הכהן את הנתק ביום השביעי והנה לא פשה
הנתק בעור ומראהו איננו עמק מן העור
וטהר אתו הכהן וכבס בגדיו וטהר ואם פשה
יפשה הנתק בעור אחר טהרתו וראהו הכהן
והנה פשה הנתק בעור לא יבקר הכהן לשער
הצהב טמא הוא ואם בעינו עמד הנתק
ושער שחר צמח בו נרפא הנתק טהור הוא
וטהרו הכהן ואיש או אשה
כי יהיה בעור בשרם בהרת בהרת לבנת
וראה הכהן והנה בעור בשרם בהרת כהות
לבנת בהק הוא פרח בעור טהור הוא
ואיש כי ימרט ראשו קרח
הוא טהור הוא ואם מפאת פניו ימרט ראשו
גבח הוא טהור הוא וכי יהיה בקרחת או
בגבחת נגע לבן אדמדם צרעת פרחת הוא
בקרחתו או בגבחתו וראה אתו הכהן
שאת הנגע לבנה אדמדמת בקרחתו
בגבחתו כמראה צרעת עור בשר איש צרוע
הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו
נגעו הצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו
פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה
וטמא טמא יקרא כל ימי אשר הנגע בו
יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה
מושבו והבגד כי יהיה
בו נגע צרעת בבגד צמר או בבגד פשתים
או בשתי או בערב לפשתים ולצמר או
בעור או בכל מלאכת עור והיה הנגע
ירקרק או אדמדם בבגד או בעור או בשתי
או בערב או בכל כלי עור נגע צרעת הוא
והראה את הכהן וראה הכהן את הנגע
והסגיר את הנגע שבעת ימים וראה את
הנגע ביום השביעי כי פשה הנגע בבגד
או בשתי או בערב או בעור לכל אשר יעשה
העור למלאכה צרעת ממארת הנגע טמא
הוא ושרף את הבגד או את השתי או את
הערב בצמר או בפשתים או את כל כלי העור
אשר יהיה בו הנגע כי צרעת ממארת הוא
באש תשרף ואם יראה הכהן והנה לא פשה
הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי
עור וצוה הכהן וכבסו את אשר בו הנגע
והסגירו שבעת ימים שנית וראה הכהן אחרי
הכבס את הנגע והנה לא הפך הנגע את עינו
והנגע לא פשה טמא הוא באש תשרפנו
פחתת הוא בקרחתו או בגבחתו ואם ראה
הכהן והנה כהה הנגע אחרי הכבס אתו וקרע

אתו מן הבגד או מן העור או מן השתי או מן
הערב ואם תראה עוד בבגד או בשתי או
בערב או בכל כלי עור פרחת הוא באש
תשרפנו את אשר בו הנגע והבגד או השתי
או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר
מהם הנגע וכבס שנית וטהר זאת תורת
נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי
או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו

וידבר יהוה אל משה לאמר זאת תהיה
תורת המצרע ביום טהרתו והובא אל הכהן
ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן
והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע וצוה
הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות
ועץ ארז ושני תולעת ואזב וצוה הכהן ושחט
את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים
את הצפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז
ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם
ואת הצפר החיה בדם הצפר השחטה על
המים החיים והזה על המטהר מן הצרעת
שבע פעמים וטהרו ושלח את הצפר החיה
על פני השדה וכבס המטהר את בגדיו
וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר ואחר
יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו שבעת
ימים והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו
את ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו ואת כל
שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את בשרו
במים וטהר וביום השמיני יקח שני כבשים
תמימם וכבשה אחת בת שנתה תמימה
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן
ולג אחד שמן והעמיד הכהן המטהר את
האיש המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל
מועד ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב
אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם
תנופה לפני יהוה ושחט את הכבש במקום
אשר ישחט את החטאת ואת העלה
במקום הקדש כי כחטאת האשם הוא
לכהן קדש קדשים הוא ולקח הכהן מדם
האשם ונתן הכהן על תנוך אזן המטהר
הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו
הימנית ולקח הכהן מלג השמן ויצק על
כף הכהן השמאלית וטבל הכהן את אצבעו
הימנית מן השמן אשר על כפו השמאלית
והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים
לפני יהוה ומיתר השמן אשר על כפו

יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל
בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם
האשם והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן
על ראש המטהר וכפר עליו הכהן לפני יהוה
ועשה הכהן את החטאת וכפר על המטהר
מטמאתו ואחר ישחט את העלה והעלה
הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה וכפר
עליו הכהן וטהר ואם דל הוא
ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה
לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן
למנחה ולג שמן ושתי תרים או שני בני יונה
אשר תשיגידו והיה אחד חטאת והאחד עלה
והביא אתם ביום השמיני לטהרתו אל הכהן
אל פתח אהל מועד לפני יהוה ולקח הכהן
את כבש האשם ואת לג השמן והניף אתם
הכהן תנופה לפני יהוה ושחט את כבש האשם
ולקח הכהן מדם האשם ונתן על תנוך אזן
המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן
רגלו הימנית ומן השמן יצק הכהן על כף
הכהן השמאלית והזה הכהן באצבעו הימנית
מן השמן אשר על כפו השמאלית שבע
פעמים לפני יהוה ונתן הכהן מן השמן אשר
על כפו על תנוך אזן המטהר הימנית ועל
בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על
מקום דם האשם והנותר מן השמן אשר על
כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר עליו
לפני יהוה ועשה את האחד מן התרים או
מן בני היונה מאשר תשיגידו את אשר
תשיגידו את האחד חטאת ואת האחד עלה
על המנחה וכפר הכהן על המטהר לפני יהוה
זאת תורת אשר בו נגע צרעת אשר לא
תשיגידו בטהרתו
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר כי
תבאו אל ארץ כנען אשר אני נתן לכם לאחזה
ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם ובא
אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה
לי בבית ויצוה הכהן ופנו את הבית בטרם יבא
הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר
בבית ואחר כן יבא הכהן לראות את הבית
וראה את הנגע והנה הנגע בקירת הבית שקערות
ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר
ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסגיר
את הבית שבעת ימים ושב הכהן ביום השביעי
וראה והנה פשה הנגע בקירת הבית ויצוה הכהן
וחלצו את האבנים אשר בהן הנגע והשליכו

אתהן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא את הבית
יקצעו מבית סביב ושפכו את העפר אשר הקצו
אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ולקחו אבנים אחרות
והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את
הבית ואם ישוב הנגע ופרח בבית אחר חלץ
את האבנים ואחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח
ובא הכהן וראה והנה פשה הנגע בבית צרעת
ממארת הוא בבית טמא הוא ונתץ את הבית את
אבניו ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל
מחוץ לעיר אל מקום טמא והבא אל הבית כל
ימי הסגיר אתו יטמא עד הערב והשכב בבית
יכבס את בגדיו ואכל בבית יכבס את בגדיו
ואם בא יבא הכהן וראה והנה לא פשה הנגע
בבית אחרי הטח את הבית וטהר הכהן את הבית
כי נרפא הנגע ולקח לחטא את הבית שתי צפרים
ועץ ארז ושני תולעת ואזב ושחט את הצפר
האחת אל כלי חרש על מים חיים ולקח את עץ
הארז ואת האזב ואת שני התולעת ואת הצפר
החיה וטבל אתם בדם הצפר השחוטה ובמים
החיים והזה אל הבית שבע פעמים וחטא את
הבית בדם הצפור ובמים החיים ובצפר החיה
ובעץ הארז ובאזב ובשני התולעת ושלח את
הצפר החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה וכפר
על הבית וטהר זאת התורה לכל נגע הצרעת
ולנתק ולצרעת הבגד ולבית ולשאת ולספחת
ולבהרת להורת ביום הטמא וביום הטהר זאת
תורת הצרעת
וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר דברו אל
בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי יהיה זב
מבשרו זובו טמא הוא וזאת תהיה טמאתו בזובו
רר בשרו את זובו או החתים בשרו מזובו טמאתו
הוא כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא
וכל הכלי אשר ישב עליו יטמא ואיש אשר יגע
במשכבו יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
והישב על הכלי אשר ישב עליו הזב יכבס בגדיו
ורחץ במים וטמא עד הערב והנגע בבשר הזב
יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וכי ירק
הזב בטהור וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד
הערב וכל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא
וכל הנגע בכל אשר יהיה תחתיו יטמא עד הערב
והנושא אותם יכבס בגדיו ורחץ במים וטמא
עד הערב וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף
במים וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב
וכלי חרש אשר יגע בו הזב ישבר וכל כלי עץ
ישטף במים וכי יטהר הזב מזובו וספר לו שבעת